

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22-636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

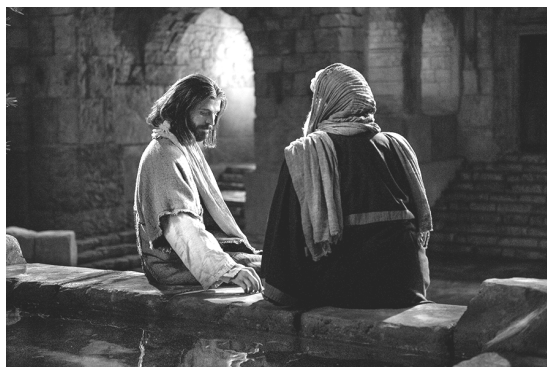
IV niedziela Wielkiego Postu

11 marca 2018 r.

LITURGIA SŁOWA

2 Krn 36,14-16.19-23; Ps 137; Ef 2,4-10; J 3,14-21

Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki zostały dokonane w Bogu”. – *Oto słowo Pańskie.*

Wielki Post nie jest bynajmniej czasem smutku. Jest to przede wszystkim czas powrotu do tego, co pierwsze i najważniejsze w naszym życiu: do miłości Boga. Wszystkie wielkopostne praktyki pokutne o tyle mają sens, o ile służą otwarciu serca na przyjęcie darmowej miłości Boga, objawionej w Jezusie Chrystusie, bez której nie jesteśmy w stanie zrobić niczego dobrego. Mają nam one pomóc przyjąć miłość Boga i rozpoznać w sobie Jego dzieci. Ten, kto uwierzył miłości Boga, sam staje się jej znakiem dla innych przez wszystko, co robi i mówi.

Maciej Zachara MIC,
Oremus

ODWAŻNY UCZEŃ CHRYSTUSA

Nikodem obserwował działalność Jezusa, pilnie słuchał tego, co Mistrz z Nazaretu mówił. Był przekonany, że ma do czynienia z prorokiem. Chciał przeprowadzić z Jezusem osobistą rozmowę. Miał do Niego pytania. Wybrał się nocą i Jezus poświęcił Mu czas na spotkanie, na spokojną wymianę zdań. Celem tej rozmowy ze strony Jezusa było wezwanie Nikodema do szukania wartości wyższych niż doczesne. Chodziło o to, by sko-

rzystal z tej niepowtarzalnej szansy spotkania z Synem Boga, który znał drogę do pełnego szczęścia.

Warunkiem zaś skorzystania z tej szansy była wiara w dwie prawdy. Po pierwsze, należało uwierzyć w Chrystusa wywyższonego na krzyżu. Jezus chcąc pomóc Nikodemowi w zrozumieniu tej tajemnicy, odwołał się do miedzianego węża, jakiego sporządził Mojżesz na pustyni, chcąc ratować ludzi atakowanych przez jadowite węże.

Spojrzenie na miedzianego węża, z woli Boga, zachowywało przy życiu Izraelitów.

Nikodem, jako nauczyciel żydowski, znał dobrze relacje o tym wydarzeniu zamieszczonym w Księdze Liczb i w oparciu o nie mógł zrozumieć sens „wywyższenia” Jezusa na krzyżu. Jest faktem, że Nikodem był lepiej przygotowany do przyjęcia śmierci Chrystusa na krzyżu niż Apostołowie. Będąc nauczycielem w Izraelu

pierwszy dostrzegł sens zbawczej śmierci Chrystusa i dlatego w Wielki Piątek z niezwykłą odwagą stanął po stronie Skazańca, biorąc udział w Jego pogrzebie.

Druga prawda, którą Jezus przedstawia Nikodemowi, jako warunek zbawienia, dotyczy miłości Boga. Dostojnik żydowski dobrze zapamięta słowa Mistrza: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna Swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne”. W tym zdaniu Jezus ukazuje sam fundament chrześcijańskiej wiary, którym jest prawda o niepojętej miłości Boga. Ojciec dał Jednorodzonego Syna, Syn z kolei da swoje życie, a wszystko dlatego, że Bóg kocha świat. Nikodem dostrzegł w zbawieniu ofiarowaną przez Boga w Chrystusie Jego Miłość. Na twarzy Jahwe, Sprawiedliwego Sędziego, o którym mówią karty Starego Testamentu, Jezus ukazał uśmiech kochającego Ojca, pełnego miłosierdzia, który nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat przez Niego został zbawiony.

Nie wiemy, ile przeciwności musiał przeżyć ten nauczyciel ze strony faryzeuszy, którzy stanowili zdecydowaną opozycję wobec koncepcji życia religijnego prze-

kazanej przez Jezusa. Nikodem miał odwagę samodzielnego myślenia. Potrafił się przeciwstawić presji opinii publicznej. Szukał prawdy. Jest to jedna z pięknych postaci Ewangelii. Kochał prawdę i „spełniając jej wymagania, zbliżył się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu”.

Odwaga rośnie na umiłowaniu prawdy. Nikodem decydując się na pierwszą rozmowę z Jezusem, wkroczył na drogę wewnętrznej pewności, której mu już nikt nie odebrał. Postępując zgodnie ze swoim sumieniem spotkał się z Jezusem, a umocniony tym spotkaniem dostosował swe postępowanie do wymagań Ewangelii.

Ktokolwiek szuka prawdy i ma odwagę samodzielnie myśleć, wcześniej czy później spotka człowieka, który mu pomoże odnaleźć właściwe miejsce w życiu. Rozmowa z nim wypełni go pewnością, której fundamentem jest Bóg – Prawda w czystej postaci. Nikodemowe rozmowy stanowią jeden z zasadniczych wątków historii Kościoła. To w nich szukający ludzie odnajdują pewność swojej drogi życia. W nich również krystalizuje się chrześcijańska odwaga.

Ks. Edward Staniek

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

954 Trzy stany w Kościele. "Dopóki Pan nie przyjdzie w majestacie swoim, a wraz z Nim wszyscy aniołowie, dopóki po zniszczeniu śmierci wszystko nie zostanie Mu poddane, jedni spośród Jego uczniów pielgrzymują na ziemi, inni, dokonawszy żywota, poddają się oczyszczeniu, jeszcze inni zażywają chwały, widząc »wyraźnie samego Boga troistego i jedyne, jako jest«. Wszyscy jednak, w różnym stopniu i w rozmaity sposób, złączeni jesteśmy wzajemnie w tej samej miłości Boga i bliźniego i ten sam hymn chwały śpiewamy Bogu naszemu. Wszyscy bowiem, którzy należą do Chrystusa, mają Jego Ducha, zrastają się w jeden Kościół i zespalają się wzajemnie ze sobą w Chrystusie.

955 "Łączność pielgrzymów z braćmi, którzy zasnęli w pokoju Chrystusowym, bynajmniej nie ustaje; przeciwnie, według nieustannej wiary Kościoła umacnia się jeszcze dzięki wzajemnemu udzielaniu sobie dóbr duchowych".

956 Wstawiennictwo świętych. "Ponieważ mieszkańcy nieba, będąc głębiej zjednoczeni z Chrystusem, jeszcze mocniej utwierdzają cały Kościół w świętości... nieustannie wstawiają się za nas u Ojca, ofiarując Mu zasługi, które przez jedyne Pośrednika między Bogiem i ludźmi, Jezusa Chrystusa, zdobyli na ziemi... Ich przeto troska braterska wspomaga wydatnie słabość naszą". Nie płaczcie, będziecie mieli ze mnie większy pożytek i będę wam skuteczniej pomagał niż za życia. Przejdę do mojego nieba, by czynić dobrze na ziemi.

CO TO JEST DUCHOWA ADOPCJA?

Zbliża się 25 marca – **Dzień Świętości Życia**. Warto podjąć **Duchową Adopcję Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą**. Nie jest to adopcja prawna dziecka po urodzeniu, pozbawionego opieki rodzicielskiej, do rodziny zastępczej – ale adopcja duchowa dziecka poczętego, zagrożonego aborcją, przerwaniem życia w łonie matki.

Uczestnictwo w dziele Duchowej Adopcji polega osobistym włączeniu się w modlitwę o ocalenie życia dziecka wybranego przez Boga – dawcę życia. Modlitwa taka trwa przez 9 miesięcy – okres wzrostu dziecka w łonie matki. Zobowiązanie adopcyjne, poprzedza przy-

rzeczenie, które utwierdza w podjętej decyzji.

Istota Duchowej Adopcji wynika z osobistego, modlitewnego i uczynkowego wstawiennictwa u Jezusa Chrystusa. Jest to błagalne wstawiennictwo o pomoc w uratowaniu od zagłady jednego nieznanego, lecz wybranego przez Boga, zagrożonego aborcją dziecka.

Duchową Adopcję rozpoczynamy od złożenia przyrzeczenia, które powinno być składane w sposób uroczysty w kościele. Warunkowo można składać przyrzeczenie adopcyjne również prywatnie, przed krzyżem lub obrazem, najlepiej w któreś święto Matki Bożej. Takie

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

Najświętsza Panno, Bogurodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci. Wiedziony pragnieniem niesienia pomocy nienarodzonemu, postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia biorę w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię jedynie Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy, każdego dnia, modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu. Amen

Moimi zobowiązaniami adopcyjnymi będą:

- jeden dziesiątek Różańca Świętego,
- moje dobrowolne postanowienia,
- oraz poniższa codzienna modlitwa.

MODLITWA CODZIENNA

Panie Jezu za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, Człowieka Zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj jego rodzicom miłość i odwagę, aby pozostawili je przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

.....
własnoręczny podpis

prywatne przyrzeczenie składamy wówczas, gdy nie ma warunków do uroczystego złożenia go w kościele z pełnym ceremoniałem. Takie sytuacje są usprawiedliwiane chorobą, sędziwym wiekiem, niepełnosprawnością, uwięzieniem, pracą na morzu...

Duchowa adopcja może być podjęta jeden raz, ale może być podejmowana cyklicznie co 9 miesięcy, jednak zawsze po wypełnieniu poprzednich zobowiązań. Każdorazową nową Duchową Adopcję

powinno poprzedzać nowe przyrzeczenie.

Adoptujemy każdorazowo tylko jedno nieznane nam dziecko zagrożone aborcją. Pan Bóg zna jego imię i On sam je wybiera.

Postanowienia dodatkowe są uzupełnieniem Duchowej Adopcji. Są dobrowolne, lecz są chętnie widziane i praktykowane, ponieważ często stanowią potrzebę większego zadośćuczynienia, dziękczynienia, bądź wyproszenia łask u Bożej Opatrzności. Żeby podjęte postanowienia praktyk skutecznie i do

końca wykonać, najlepiej jest podjąć jedną lub najwyżej dwie praktyki.

Może się zdarzyć, że zapomnimy lub zaniedbamy nasze zobowiązania adopcyjne. Długa przerwa, na przykład miesięczna, przerywa Duchową Adopcję i wymaga podjęcia jej od początku. Należy wtedy odbyć spowiedź, ponowić przyrzeczenia i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy Duchową Adopcję kontynuować, przedłużając praktykę o ilość dni opuszczonych.

PROSIMY o 1% PODATKU na Caritas w naszej Parafii

Poniżej znajduje się wzór, wg którego należy wypełnić formularz PIT
Za okazane wsparcie składamy serdeczne Bóg zapłać!

J. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)

Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) organizacji wybranej z wykazu prowadzonego przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz wysokość kwoty na jej rzecz.

137. Numer KRS	Wnioskowana kwota	138.
0000225750	Kwota z poz. 138 nie może przekroczyć 1% kwoty z poz. 126, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół.	zł. gr kwota

K. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE

Podatnicy, którzy wypełnili część I, w poz. 139 mogą podać cel szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 140 wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 138.

W poz. 141 można podać dodatkowe informacje, np. ułatwiające kontakt z podatnikiem (telefon, e-mail).

139. Cel szczegółowy 1%	140. Wyrażam zgodę
Zespół Caritas Parafii pw. św. Augustyna, 01-019 Warszawa ul. Nowolipki 18	☐
141.	

RACHUNAK SUMIENIA

Rachunek sumienia to spojrzenie na siebie w prawdzie - w świetle Bożej miłości. Rachunek sumienia jest pełnym miłości spotkaniem z Bogiem Sprawiedliwym, którego miłosiernym owocem jest głębokie nawrócenie dokonane w sakramencie spowiedzi świętej - sakramencie pojednania. To doświadczenie wielkości przebaczonego Boga, który się nie gniewa, ale wybacz. Rachunek sumienia to początek uzdrowienia duszy, to kolejna szansa na lepsze życie, wzmocnienie więzi między Bogiem, a człowiekiem. To czas, by powiedzieć Bogu z głęboką pokorą i dziecięcą ufnością - przepraszam. Ale rachunek sumienia to nie tylko szukanie w sobie słabości i grzechów, lecz także dostrzeganie dobra, jakie dokonało się we mnie i przeze mnie, poprzez łaski, współpracę z Bożą wolą od ostatniej spowiedzi św. Jest to patrzenie na swoje życie i ocena. To czas na

przeanalizowanie swojego postępowania, myśli, uczuć, pragnień, dążeń... To uświadomienie sobie jak wiele dobra otrzymuję od Boga i ludzi, i co z tym dobrem robię. Rachunek sumienia prowadzi do indywidualnej odpowiedzialności człowieka na Jezusowe pytanie "Czy miłujesz Mnie?".

Rachunek sumienia winna poprzedzić pełna wiary modlitwa do Ducha św., byśmy z pomocą Jego siedmiorakich darów potrafili odkrywać samych siebie, wejrzeć z odwagą w głąb swojej duszy nazywając po imieniu zło popełnione. Tu nie ma miejsca na wstyd, powierzchowność - jestem ja, z bagażem skutków grzechu pierwotnego, ze swoją słabością, grzeszną naturą, i jest Bóg czysty, który blaskiem swojej świętości przenika każdą sekundę

mojego życia. Nie jest przy tym despotycznym sędzią, ale Ojcem Miłosierdzia. Rachunek sumienia przed spowiedzią świętą winien być odprawiony w porządku. Najpierw powinien rozświetlić moje relacje z Bogiem, następnie z bliźnimi, a na końcu mój stosunek do samego siebie.

Źródło: www.milosierdzieboze.pl

OGŁOSZENIA

✓ **W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na:**

***Drogę krzyżową* w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, o godz. 19.30 dla młodzieży;**

***Gorzkie żale* z kazaniem pasyjnym w niedziele o godz. 17.30;**

***Jutrznię z Godziną czytań* o godz. 6.00 (od poniedziałku do piątku).**

Uroczyste Nieszpory z wyznaniem wiary – w poniedziałki i czwartki godz. 19.30.

✓ Przygotowujemy świąteczne paczki dla biednych. Prosimy o trwale zapakowaną żywność z długim terminem przydatności. Będziemy ją zbierać do koszu ustawionych przy wyjściu z kościoła dziś i 18 marca. Wydawanie paczek 21 marca od godz. 10.00 do 13.00. Dziękujemy za każdy dar.

✓ Prosimy o przekazanie 1% podatku na rzecz zespołu Caritas w naszej parafii. Szczegóły w gazetce parafialnej.

✓ Gościmy dziś w naszej parafii duet: Weronikę Surę - akordeon oraz Kamila Radzimowskiego - duduk. Artyści zagrają po Mszy św. kilka utworów dziękczynnych poświęconych Bogu Ojcu. Przy wyjściu z kościoła możliwość nabycia płyty CD.

✓ Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. Polecamy tygodnik *Idziemy* oraz nasz biuletyn parafialny. Zachęcamy do korzystania z katolickich mediów audiowizualnych. Wspierajmy katolickie media.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki parafialnej. Serdeczne *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królik oraz parafialnie.

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.

www.swaugustyn.pl

Opracowanie biuletynu i druk: tel. 512 663 968